

Једна песма – Софија Дамчевић

СЕЋАЊА

ледом заледи
не дај
сећања
лажи
све је лоше
погрешно
нема излаза
у круг
давно
било је давно
тада је настало
шта?
не знам
само стоји
камен
зид
био је зид
зид је заударо
није могло даље
камен
планина
каже *не*
одговор је *не*
не може
неће
не да̂

неки су умрли
не знам их
тишина
бука
претња
претили су
целат је чекао
отишао је
као да је остао
ђаволи су искакали
нестали су
сећање је остало
сећање
опет сећање
то је био ђаво
он смрскава људе
или мене
прети понижењем
јавно понижење
шта ако буде
страх
још страх
он је понизио!
сећам се!
сећања
оговарало се
биле су то лажи
то је био крај
крај мене
крај
нема светла

све је мрак
трајало је
године
прошле су
завршило се
али сећање
ту је
не стаје
страх опет
да се не понови
шта ако се понови?
не може
али планина је сећање
превелика је
стајала је тамо
отишла сам
али пута нигде
зид се срушио
али не видим
видим рушевине
рушевине сећања
шта ако још живе
можда је стварно
камење свуда
треба прескочити
плашим се
опет страх
шта ако се уздигне
можда се врати
можда се реинкарнира
не може

пропало је
давно беше
нема од тога ништа
шта ако угуши
гуши страх
гуши сећање
нема пута
нема правца
лабиринт
око мене
милион мисли у секунди
све нетачне
лажу ме опет
ђаволи свуда
борим се
живот протиче
борим се
откривам лажи
лажу још више
гађају слабости
копају ране
још
још
још
још дубље
нема краја
хоће да ме униште
не дај
не дај
не дај
не је одговор

де има да
када је да
да л' има светла
где је
шта ако се помрачи
не знам
или стоји
или преко
има ли излаза
слобода ми треба
води кроз пакао
или ништа или опет
где је крај
шта ако искоче
целат вреба
целат је застарео
процењивања
оцењивања
ко је он да одлучује
то су деца
само деца
играју се одраслих
истина се назире
има ли снаге
то ће се завршити
мора завршити
сећања
да ли могу да прескочим?

О ПЕСНИКИЊИ

Софија Дамчевић је рођена 1988. године у Београду. Завршила је Филолошку гимназију, студирала је на Филолошком факултету у Београду.

Пише поезију и прозу, објављује песме и приче у песничким зборницима, прозним зборницима и књижевним часописима у земљи, региону и иностранству. Добитница је неколико награда за поезију на међународним фестивалима.